د کلي ژوند

نورګل اندړوال

هغه کتابونه چې سمسور وویپاڼې پرلیکه کړې او یایې پر لیکه کوي، نور څوک یې پر لیکه کول اجازه نه لري

۱۳۹۵ل

www.samsoor.com

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب ځانګړتیاوې

د کتاب نوم: د کلي ژوند
شاعر: نورګل اندړوال
کمپوز: ذاکرالله احساس
ډیزاین:
چاپشمېر: ۱۰۰۰ټوکه
کال: ۱۳۵۹ل.ل 2017 م

د چاپ حقوق خوندي دي !

www.samsoor.com

ډالۍ

د کلي ژوند لومړۍ شعري ټولګه
هغو ته چې بې ثاري او بې پرې مینه له شعر ،شاعرۍ
او زما له شعرونو سره لري.
په ټولې پښتنه مینه

نورګل اندړوال

www.samsoor.com

اندړوال او شاعري يې !
د خدای په دې آرته اولويه دنياکې چې مځکه او آسمانونه يې د بشر د استفادې لپاره پيدا کړی دد اسې چا په هکله خبرې کوم چې هغه اخلاقي ، صميمي ، مينه ناکه انسان ، تکړه اوځوان شاعر ،ليکوال او د هيواد د تلويزيون د خبريال نورګل اندړوال ده.

اندړوال ماهغه وخت وپيژانده چې د مرکزي بغلان په نوي ښار کې د کوړچنار آدبي بهيرګډونوال و.دده په شعرونو کې مينه ، احساسات ، عاطفه او قوي تخيل پروت دی چې تل يې د موجوده حالات اوناخوالې بيان کړي دي زه داندړوال په شخصي ژوند خبره نه کوم خودده دګوتو په شمار غزلو باندې خپل نظر ليکم.

وايي چې ! بڼ يو او ګلونه يې هررنګ ، هرګل د ځانه سره ښايست اوښکلا لري ، بوی او عطريې دبشر دماغ ته قوت ورکوي. نثراو نظم هم په دغه ماناده چې په لوستلو سره يې د آنسان آدبي تنده خړوبيږي ، دزړه د تسکين سبب ګرځي اوهغه د مينې ، محبت څرګندونې چې په طنزيه ډول داندړوال په غزل کې بيان شوي دي .دوطن سره په مينه کې ژړيدلی او خپلې سوزيدلې هيلې د اسې بيانوي لکه

دابيتونه.
لکه څو هيلې چې د چا د ننه زړه کې سوځي
داسې مې اوښکې د وجود په ګريوانه کې سوځي
دښايست برج نه دې شغلې دښکلا ګانو وځي
په تا بايللي زړونه خلک ستا په وره کې سوځي
ښايي چې د اندړوال په ليکنه کې زياتی اوکمی وي خو هغه
پريږدو د کلي ژوندلو ستونکو ته چې قضاوت پرې
وکړي.دغه راز اندړوال دوخت دناخوالو هم ځوريدلی
ښکاري دظلم اودتيولنې ستونزو دخپل وجود دتن په رګو کې
ورک کړی ده.
دځان قاتل رانه دخپل وجود رګو کې ورک ده
افغانستان شو مه هرچا تروس رټلی يمه
اندړوال له وطنه لرې والی او هم دهجرتورو تنبو کې لکه
پرون اونن بې داغه نه دی پاتې اوځان دخپلو وطنوالو په
درد اوغم کې هم درديدلی ګڼي.
دهجرخاردې دوختو په داغوو داغلم
ياره ظالمه داخه اورته دې نيولی يمه
شاعر دنن اوپرون وخت اوددې دورجبراوبې عدالتي پرځای

خلک یو والي لپاره د خپلو هیوادوالو له بد مرغۍ نه
سو کالۍ ته پیغام په غزلیزه توګه داسې څرګندوي.
نوی د ځوانۍ په شراو شــور ده درپکار به شي
بې ګنا یې مه وژنه ستا ورور ده درپکار به شي
بم د پردي مه راوړه دا چــم ورباندې مه نړو
جوړ پکې زما د ختــو کورده درپکار به شي
ټول پښتون تاجک ایماق کجرسره یو موټی کړه
هر یو دې د خپلو لاسو زور ده درپکار به شي
نورګل اندړوال په خپلو شعرونو کې د قافیې او ردیف راوړل
هم په ښکلي انداز سره مراعات او ښکلا وربښلې لکه
دا بیت.
د مینې په آسمان چې ستوري وشپې خبرې وکړي
خندا شي خوشالي شي آینې خبرې وکړي
سړی چې له سړونه سړیپالې ځیرې واخلي
سړي له غمه مړه شي څو سړې خبرې وکړي.د نورګل
اندړوال د نورو خوږو غزلو دلیکلو په هیله .
په خورا درنښت
جمعه خان توخی

www.samsoor.com

د کلي ژوند

هغه کلمه چې د ژوند راز و نیاز مې له همدې ځایه پیل شوی !

شعر او شاعري د هنر تر ټولو پیچلی او سخت فن دی او په دې برخه کې هر څوک کار نه شي کولای که یو شاعر یا کوم بل لوستی کس وغواړي یو ښه نثر ولیکي نا شونې خبره نه ده خو که یو نثر لیکونکی وغواړي یو ښه شعر ولیکي نا شونې خبره ده. هو تر یو حده به الفاظ سره راغونډ او پیوند به یې کړي خو څنګه یې چې شاعر غواړي هغه شان یې نه شي راغونډولی. د کلي ژوند د ګران او ځوان شاعر نورګل اندړوال شعري ټولګه ده اندړوال صاحب له نژدې پیژنم دیوه ښه احساس خاوند دي تل د خپل ولس درد ، غم او په ټولنه کې د شته فساد او ناپوهي څخه ځوریږي لکه دا بیت یې

ناپوهه خاوره اندړواله شوه له زده کړو تښتو
ځینو ته سپینه کتابچه بم قلم تیر ښکاري

اندړوال صاحب د دې ترځنګ له خپلې خوږې ژبې
پښتو سره دومره له حده زیاته مینه لري چې په هره غونډه
کې ګډون کوي د خپلې ژبې د بډاینې خوبونه ویني.

خبره را لنډوم د اندړوال صاحب شاعري مې په دې خوښه ده
چې په شعر کې یې نوښت ، هنر ، موسیقي ،کیفیت او
ارزښت پروت دی او په کلیوالي ژبه یې د کلي و
کورد ستونزو ترجماني په پیلیو کلماتو کې کړې.

ستړو کوچیانو پکې نوي کورکي جوړ کړي
جانانه راشه سره وکړو پکې شپې د مینې

نورستاسې او د کلي ژوند د شعري ټولګې ترمنځ خنډ نه
ګرځم او تاسې یې لوستلو ته رابولم
د ګران او ځوان شاعر نورګل اندړوال د نورو بریاوو په هیله.

په خورا درنښت
حاجي ذکر الله ملنګ

د ادب او د ژبې د بډاینې په برخه کې لومړنۍ خوشحالۍ چې له زیاتې خوښۍ نه مې ګوتې له لیکلو عاجزه پاتې شوې دځوان شاعرنورګل اندړوال د شعري ټولګې د کلي ژوند دکتاب دچاپ دچارو پیلیدل و.

ترکومه چې زه اندړوال پیژنم د پښتو شعر او شاعرۍ سره یې له ماشومتوب څخه مینه درلوده او دغه مینه دده زیار، تفکر، استعداد او وړتیا څرګندوي. د کلي ژوند کې لیکلي شعرونه دټولنې ځوانان راویښوي او سترنغښتي پیغام پکې احساسونه راپاروي او دتل لپاره ولسونه ژوندي ساتي.

لکه دا بیتونه یې

بم د پردي مه راوړه دا چـــم وربانديې مـه نړو
جوړ پکې زما د ختـــو کورده درپکار به شي

دا اندړوال صاحب له شعرونو او لیکلو کرښود اسې ښکاري چې په مینه کې ناکامه پاتې شوی او خپلې مینې ته نه دی رسیدلی نو اظهاریې ځکه دی د شعرپه ژبه کوي

څوک چې په مینه کې ناکام شي هغه ماغونديې شي
ژوند یې لمبه لمبه تمام شي هغه ماغونديې شي

چې په یو چا باندې مئین شي په مینه کوڅه
د ټولو خلکو ورته پام شي هغه ما غوندې شي

داندړوال لیکلي شعرونه مې په دې خوښ دي چې په عامیانه او کلیوالي ژبه یې د حالاتو او د ټولنې د ستونزو ترجماني پکې کړې او هغه نوې کلیموته یې پکې ځای ورکړی چې په اوسنیو حالاتو کې ورته اړتیا لیدل کیده لکه دابیت

په پیغام ګوزاره نه کېږي آپمیل راته رالېږه
ځوانې مرګې د خندا دې جوړآمیل راته رالېږه
زمانه دې مبارک شه د احساس او هوس جوړه
خوشالیانې ټولې چاڼ که غم غلبېل راته رالېږه

داندړوال په هرغزل کې راته نوښت ترسترګو کېږي او دغه لاملونه دي چې زمونږمینه یې د ده له شعر سره ډېره کړې ده د ګران ملګري او ځوان شاعرنورګل اندړوال دلابریاوو په هیله

په درنښت
جلال احمد یاد صافی

زما خبرې

شعر هغه درياب ده چې يو وار شاعرپکې ډوب شي
دراوتوا امکان يې ګرانه خبره وي زه چې کو چنی ومه لامې
شعراونثرنه پيژانده ښوونځی اوټولګی مې نه و ليدلی. په
درې کلنۍ کې مې د پلار له خواږه نعمت څخه بې برخې
شوم بې وسي ، ناچاري اوبې پلاره ژوند دغمونو پرکلي
ورګډ کړم له ډېره غمه اوخپګانه به مې د شعرپه نوم يوڅه
ليکل دژوند ډېرسپرلي اومني مې شاته پريښودل
دشاعرانو سره مې ناسته ولاړه پيل کړه اودشاعرانو
پرکاروان مې ځان ورګډ که. دهرشعردليکلولپاره مې سپين
سحرونه په ماښام اوتورماښامونه په سپينو سحرونوبدل
کړل.
په لړزيدلو ګوتو مې څوګوډ مات غزلونه دې شعري ټولګې
ته برابرکړل چې دچاپ په ګاڼه سمباله شي.
شاعر دچاپيريال اوخپل کلي وکورڅخه الهام اخيستونکی
ده نوشاعرته په کارده چې دخپل چاپيريال ستونزې هغه که
په هره برخه اوهرځای کې وي دخپلوګرانوخلکواوټولنې ته
دشعرپه ژبه راڅرګندې کړي

.

ممکن زما شعرونه دې پرو لوستونکو خوښ نه شي او ممکن دې پرلوستونکو خوښ شي دا طبعي خبره ده چې د یوه شاعر شعر ځینې لوستونکي زیات خوښوي او ځینې لوستونکي یې لا یو بیت هم په ټوله شعري ټولګه کې نه خوښوي خو په هرصورت ما دا اثر ګنده کړه چې د خپل زړه دردونه او د ولس وچا پیریال ستونزې د شعري ټولګې په شکل ستاسې درنو لوستونکو مخ ته کیږدم ترڅو ادبي تنده مو پرې خړوبه شي.

زه وایم زما دې شعري ټولګه کې به زیاتې ستونزې وي خیال، فکر او آحساس به مې هغه څه د شعر چوکاټ ته نه وي راوستي کوم چې د شعر درانه مینه او د کلي ژوند لوستونکي یې غواړي ځکه چې دا مې لومړنۍ شعري ټولګه ده.

خودلوی الله نه هیله مند یم چې ستاسې درنو به د کلي ژوند کې لیکلي شعرونه د پام وړ وګرځي

په درنښت

اندړوال

www.samsoor.com

منلیک !

مننه کوم د زړونو د شاعرګران استاد جمعه خان توخي ، احسان الله درویش ، حاجي صاحب ذکرالله ملنګ ، عبدالکریم جاوید ،استاد سردارګل قانع ،وسیم خان مومند او ټولو شاعرانو څخه چې زیات وختونه یې ترډیره بریده وهڅولم چې شعرولیکم اوزما په لیکلو کرښوبه یې خپل مثبت نظرونه راسره شریکول کوریې ودان.

همدا راز له خپل ګران همکار او د بغلان راډیو د اسلامي خپرونو د مسول عبدالقدوس احمدزي ، په شمال ختیځ زون کې د کرهنې او مالدارۍ مشر محمد غلام ملاخیل ، د مرکزي بغلان د ښاروال خدایرحم آڅکزي، د خپل ښوونځي ددورې د ټولګیوال ښارنوال صاحب محمدآصف حسین خیل او قدرمن ملګري ناصر سروري څخه نړۍ مننه چې ددې کتاب په چاپ کې یې پوره ځاني اومالي مرسته راسره وکړه اودغه درانده بارته یې راسره اوږه ورکړه.

همداشان د تکړه شاعراو هڅاند ملګري ذاکرالله احساس نه هم غرونه غرونه مننه چې ددې کتاب په کمپوز او ډیزاین کې یې سپینې ورځې بیګا او تورې شپې یې صباکړې ژوندی دې وي د بریالیتوب په هیله یې یم. په درنښت

نورګل اندړوال

غزل

چې ښکلاګانو رانه وران کلي ته کډه وکړه
ښکاري انسان نن د انسان کلي ته کډ وکړه

د بې وسئ ثادر وختو راته په سر واچوه
له مجبوریته مې دځان کلي ته کډه وکړه
ښار یعقوبې ویوه ورور بل ته کتلې نه شو
یوسفي مینو د کنعان کلي ته کډه وکړه
مونږ لاترننه د خپل کار خلک زغملی نه شو
ځکه زلمو مود جهان کلي ته کډه وکړه
غربت وهلي ثوسړي رانه بلاو خوړل
یتیمو هیلو په این آن کلي ته کډه وکړه

په لنډ تصمیم یې اندړوال کله هم پوه نه شومه
هغې بس یو دم د بغلان کلي ته کډه وکړه

www.samsoor.com

غزل

بخت دې ترلې د حالاتو په ځنځیر ښکاري
د مخ هنداره کې دې ورک د چا تصویر ښکاري

په وربې خیته بیګانۍ شپه خوار و چیغې کړلې
غریبې چا وانورید مړ شوی مو آمیر ښکاري
زړه سوي، ورورې او ترحم له دنیا کډه کړې
بې وسه نه زغمي شتمن یو بل ته ځیر ښکاري
دلړزید لې تخت او تاج مشران موغم کې نه دي
ښایی خوښي دوي ته د دې غریبو ویر ښکاري
آسمانه لاس در اوږدو مه له جاغې دې نیسم
ستادلوي سیوری لاندې مات زمونږ تقدیر ښکاری

ناپوهه خاوره اندړواله شوه له زده کړو تښتو
ځینو ته سپینه کتابچه بم قلم تیر ښکاري

غزل

په پیام ګزاره نه کیږی ایمیل راته رالیږه
ځواني مرګي د خندا دې جوړ آمیل راته رالیږه

زمانه دې مبارک شه د احساس او هوس جوړه
خوشالیانې ټولې چڼ که غم غلبیل راته رالیږه

توري شپې د بې کسۍ مې د حسرت کاروان سیوا کړې
په یولاس ګوګوړوا خله بل کې تیل راته رالیږه

وخت راوستی یم دې وخت ته چې مې ځان لره ګور با سم
کولنګونه و بیلچې پڅې ګرانی بیل راته رالیږه

تردې وروسته (اندړوال) زه د تورتم هجر کور به شوم
بې خندا خلک مې خپل دي غم کې ښکیل راته رالیږه

www.samsoor.com

غزل

بې لــه خوښــیو مې دغــم ســره خیښــی کــړی ده
ســتا په لیدو پســي مــې نــن ډیــره خــواری کــړی ده

دفــولادي زړه پــه چرومــې ژوبلــه شــوی نــه یــې
کنــه شــپږ ځلي مــې پــه تــا انتحــاری کــړی ده

ښــکاري چــې روح رانــه دمــرګ ملکــې نــه ده وړي
ســاه اخیســتلو کې یــی لــه ما ســره ســستي کــړی ده

درتــه درکــړي زړه ســتا زړه راتــه پــه زړه راکــړي
ګرانــي پــه میــنه کــې ماکومــه غلطــي کــړی ده

داانــدړوال وجــود دي ولــی کــه پــه خپــل ځــان پســې
تالادچــا په نــوم ترننــه زنــده ګــي کــړی ده

غزل

داچې تنها یوترجانانه رسیدلي نه یو
داموګنا ده چې ترځانه رسیدلي نه یو
په هره لارځویوه لارموځانته خپله نه کړه
په پردی، لاره بدګمانه رسیدلي نه یو
یواځی درومو ملګرتیا دهیڅ اشنانه لرو
ښکلیه دښکلوترکاروانه رسیدلي نه یو
ناهیلی ژوند دنهیلیو دآمید ترکلي
ډیربې آرمانه ترآرمانه رسی دلي نه یو
جانانه بس ده نوردمینې وعدي مه راکوه
داستاد سترګوترنشانه رسیدلي نه یو
په توروشپوکې دیارسترګونه تصویروباسو
دلمدوآوښکوترګریوانه رسیدلي نه یو
دحسن ستوری دځیګرپه خاوره ورک لټوو
مونږه دمینې ترآسمانه رسیدلي نه یو
هغه خوادې خوا "اندړواله "زړګي ثله ګورې
لاخوترښکلو دبغلانه رسیدلي نه یو

www.samsoor.com

غزل

لویه نړۍ کې دیو ستړی غوندې ژوند تیروو
لکه مین دزړه ورکړی غوندې ژوند تیروو

له خپله عقل فکر سوچ نه موکار نه دي کړی
مونږ پښتانه یو چې دمړی غوندې ژوند تیروو
دشر شدت سیلاب ځپلي یو دجنګ ترزانګو
لاپکې ډوب یو آوبو وړی غوندې ژوند تیروو
هرلو خړیز دودراکیتې موغږد خولی وړی ده
ښکاروګونګان دسلګو پړی غوندې ژوند تیروو
له چانه پاتې زرغون شوي یو په خره دښته
تنګو زړګیو کې دپړي غوندې ژوند تیروو

چې مینه نه کړو یاري نه کړو اندړواله دچا
تېپې دوخت یو دمات غړي غوندې ژوند تیروو

غزل

دانن يې خرڅوم جانان پردی اخلې په څو
مانوی پیدا کړی نوکی اخلې په څو

بیګامې د ګودرسره دوه درې دي پیدا کړي
راوړی مې له هغونه منګی اخلې په څو

هغې قسم په خدای ده په لاسوکی ګرځولی
بې حده ډیرزوړ شوی سوربنګړی اخلې په څو

بیا سترګې درپسی دي چې نظره چیرته نه شی
نظرته مې راوړی سپیلنی اخلې په څو

د استادمینی زورچې یې شعری دنیا کړه ورانه
شاعرخپل (اندړوال) دي لیونی اخلې په څو

www.samsoor.com

غزل

په سايلی سترګو خاني کومه
په ياد دښکلو زندګي کومه

روژي د حسن دې په شونډو نيسم
ورته په مينه پيشلمي کومه
راشه زماشه راشه کنه
درپسی سوي آسويلي کومه
پام چې قدم راڅخه لري نه شی
په ټپي زړه درته زګيروي کومه
سپوږمی او ستوري په جرګه درليږم
په اسمانو دې ريباري کومه
که زمانه شوی ځوانيمرګي جلي
په پلار دې بريد انتحاري کومه

چې اندړوال درباندي شومه مين
اوس دې د ګلي غلامي کومه

www.samsoor.com

غزل

دزړه پــه وران مرچــل کــې مــې دوارســړي کــم شــوې
دحســـــن لــه درشــل د انتـــظار ســـــړي کــم شــوی

اوس څــوک راتــه دمیـــنې او وفا خـــبرې نــه کـــړي
ښـــکاره پــه دغــه خـاوره لکـه یـار سـړي کـم شـوی
غـــــرونه دي بدرنګـــه زمـــانو تـــرې مـــزي وړي
ورک شــوی تــرنم ده ســـندرمار ســـړي کـــم شـــوی
شـــهید شـــهید ملا راتــه شـــهیدې کیســې وایـــې
منصـــوربې غمــه ګرځـــی وای ددار ســـړي کــم شــوی
موافــق پــه دې وینــا دهاغـو خلکو ســـــره نــه یــو
چــې وایـــې پــه بغــلان کــې اوس دکارســړي کــم شــوی

وړیامـــــــو "اندړواله" دې خوبــــان ورتــــه راوړي
پـــه مفـــته دیـدن نـآخلي وای دڅارســـړي کـــم شـــوی

غزل

قدم کیښودي نه شم هر مضمون دموکراسي ده
دا وخت زمونږ د نن که د پرون دموکراسی ده

ملي فرهنګ کلتور پسې مو هر سړی خندیږی
دا څه د فسقه ډکه د ژوندون دموکراسی ده

پټکۍ له سیمې ورکه شوه حیا راځي شرمیږم
مین په نیکټایي شول د پتلون د موکراسی ده

پلار خپلې لور ته هیڅه د جامې ویلی نه شي
کالي بې حده لنډ شول ترزنګون دموکراسی ده

د ښار هره کوڅه خو "اندړواله" پرې رنګینه
شپیلۍ کې د غره سر نه وایی شپون دموکراسی ده

غزل

زما مورجانې مورې چيره لاړيې
وه قدردانې مورې چيره لاړيې

زه به دې غم انديښنې چيره وړمه
زما زړه سوانې مورې چيره لاړيې
بې له تا ژوند راته نيمګړی ښکاري
وه په ماګرانې مورې چيره لاړيې
د شفقت لاس به کړی څوک په ما تير
اې کوروداني مورې چيره لاړيې
يو دآخر ډالۍ دې غم که راته
له ما روانې مورې چيره لاړيې

د "اندړوال" دې کړه ژړه ملګرې
چې شوې روانې مورې چيره لاړيې

www.samsoor.com

غزل

څومره بانګه وه خونن څومره بې ننګه شوله
لیلا مې هسې پاتې نه شوله بې رنګه شوله

خماري سترګې يې د غم غونډې یادګار پاتې شوې
نوره په ځوانه ځوانۍ لاړه رنګه بنګه شوله
لکه ټپه دیه قربان ترغږ ونه رسیده
کچکول یې واخیسته تربر کلي ملنګه شوله
د سولې سپین بیرق یې لوړ که د آسمان تر کلي
وطن پرسته توبه ګاره له تورجنګه شوله
د زمان تیز باد یې ځواني ټوله تالا والا کړه
د حسن ونه یې لنډۍ وه خو بیا دنګه شوله

په مازدیګردې "اندړواله" ترینه مخ واړه
چې درنه لاړه دنیاګۍ درباندې تنګه شوله

www.samsoor.com

غزل

دمینـــې آیـــت ورک ده ســــــتادمخ پــــه ســـــپاره کـــې
لیـــدل یـــې ګـــران بریښــــیږی دحســنونو په آینـــــه کـــې

دزړه پـــه زوړکاغـــذ بانـــدې مـــې بیـــا لیـــکمه مینـــــه
شـــاګرددلومړي صـــنف شـــوم دوفاوومدرســـــه کـــې
اوس خـــورم ســـختې څپـــیړې دجفاپـــه تنـــدی بانـــدې
راځـــې جنـــګ ودعـــویې تیـــتې اوجګـــې یارانـــه کـــې
بـــې خـــوده یـــم نـــړی راتـــه بـــې رنګـــه ښـــکاره کیـــږی
جنـــون بـــه مـــې عـــادت وی لا ترکومـــه میـــکده کـــې
تعـــــبیرمې د لیـــدلی خـــوب ترخوبـــه پـــورې تلـــې
اوس تاپـــه شـــپه کـــې نـــه وینـــم یـــواځې یمـــه شـــپه کـــې

کـــوم ښـــکلي نـــه بـــه ښـــکلیه ښـــکلی زړه وی پـــردی شـــوی
بـــایللي انـــدړوال شـــاعرخپل زړه ده پـــه مارچـــه کـــې

غزل

نور د آسمان له کلي کډه باروومه ځمه
یو بل جهان ته مې بس سترګې پټومه ځمه

چې بد ګمان را باندې ستوری د صبا ونه کړي
له توري شپې سره یاري مې ختمومه ځمه
څې رقیبان د لوی بغلان و ربان دی ټول خوشال شي
د یار په چم کې مې ګریوان څیری کومه ځمه
چې چا ته بیا نوم د یاری او مینتوب وانه خلي
له هر مین زړګي نه مینه ټولومه ځمه
له هر اشنا سره وداع د ژوند تر پایه کوم
له ښکلو ښکلونه بد رنګ زړه صبرومه ځمه

www.samsoor.com

غزل

لکه او سپنه خپل زنګ یمه خوړلی
یاره ستا د بنګړو شړنګ یمه خوړلی

نور به نه ځم د دې چم په بره لاره
هلته حسن غنم رنګ یمه خوړلی
د چنار د سرتپې رانه هیر شوی
د سرنی او رباب ترنګ یمه خوړلی
دنیاګۍ د غم هجران څومره وړه کړه
دې ژوندون د دنیا تنګ یمه خوړلی
اوس د مینې پیټې وړم د ویر تر کلي
پښتانه غیرت او ننګ یمه خوړلی

ځم د ښکلو یارانه کړم چیره لرې
اندړوال " ښکلو د څنګ یمه خوړلی

www.samsoor.com

غزل

ستا به یم هیر که په نظر جانانه
له تا شوم لرې مسافر جانانه

زما ماښام خو له غمونو نه ډک
دا ستا به څنګه وي سحر جانانه
هره شیبه به دې په ویر تیریږي
که به خندا باندې یې سر جانانه
له هره دره سوال د مینې کوم
سایل د وخت شوم در په در جانانه
آخر به وخورم د جفاوو غشي
اوس مې نیولي ده سنګر جانانه

زه اندړوال چې درته زنګ نه وهم
نه دې شمیره شته نه نمبر جانانه

www.samsoor.com

غزل

چې يې له ستوني نه ساګانې په آرمان راوځي
غمجن په زړه دي چې غږونه يې ترځان راوځي

په ښکلي چم کې بل مين اوياړ زغملي نه شي
تنګ يې زړګي دي دا چې چيغې تر آسمان راوځي

دنيا زمونږ مخ ته جوړ کلي د آستوګنې ځاي ده
خلکو ته کور سندريز ښه مونږ ته بمان راوځي

لکه چې تيروي په خاوره ديرش کلن انقلاب
چاته چاړه په وينو سره چاته ګلان راوځي

نن رغول پيل دي په سيمه اندړوال ګوره
په نصيب ډيروراني بې حده دبغلان راوځي

www.samsoor.com

غزل

اورمې نظر شولو په دید کې مې لمبه ښکارېږي
یو غره ته ګورمه په سترګو کې مې دوه ښکارېږی

پخوا راتلمه څو شیبو کې به راورسیدم
څه چل پرې شوی نن د کلي لار اوږده ښکارېږي
حالت بدل شو ژوند تورتم ده ربه څه وکړمه
دروم مې په سپینه رڼا ورځ خوراته شپه ښکارېږي
دریاب په سرو اخیستم ځګ ته یې لاس اچومه
هسې نه ډوب مې کړي یاغي د سین څپه ښکارېږي
ځه کنده ستالپاره باسم ته ځمالپاره
یامونږ بدل شو یابدله زمانه ښکارېږي
نن چې په خاوره مووزلو به تورپنجاب پیل کړې
اوبه له پورته دې خیره بل شان کیسه ښکارېږی

له زده کړو تښتي اندړواله جګړه ماره ولس
خود به نو بم ورته قلم او کتابچه ښکارېږی

www.samsoor.com

غزل

زه بدرنګه ته ښایسته سره جوړېږو
راشه وکړو فیصله سره جوړېږو

تررسا ځوانئ دې ځار شمه نیازبینې
ستا پیکي زما شمله سره جوړېږو
مازدیګر منګي راواخله ځه ګودر ته
همدغه کړه وظیفه سره جوړېږو
ځو به وړاندې یو ښکلې دنیاګئ ته
شاته پرېږده زمانه سره جوړېږو
لاس د مینې د وفا په قسم راکه
چې ښه وکړو یارانه سره جوړېږو

راشه زړه زما اندړوال په زړګې کېده
نن زما یې میلمنه سره جوړېږو

www.samsoor.com

غزل

مونږ ورته ښکلا راوړو اودوی ترینه ښکلا آخلي
ښار د ښایستونه مو پردي آنځور د چا آخلي

مونږه قلم وا خیسته د نیا سره سیالي کوو
داتورمخي څوک دي چې له لاس مو قلم بیا آخلي
ښکاري بیا هغه توري تیارې خپرې د جهل کړي
ځکه له دې چم څخه د درس تعلیم رڼا آخلي
داولس د نورو په لمسون باندې غولیږي نه
سل ځله که لویږي بیا هم لاره د آبا آخلي
مونږه په لاسونو کې خپل فکر ګرځوی نه شو
وګوره د نیا ته په منګلو کې د نیا آخلي

روحناً مونږ ژوندي یو اندړوال له قلباً مړه ښکارو
ځکه څوخړ سری موپه زورد ستوني سا آخلي

غزل

په کوهي کې مې ژوندون ده ترینه بره ختي نه شم
خلک پورته ځي آسمان ته زه کوهي نه وتي نه شم

غرب جازونه وموټرجوړکړل لاآخته په پرمختګ ده
زه آفغان خواربې نصواروُ لا بل څه جوړوي نه شم

وروسته پاتې له دنیانه وروسته پاتې مې ژوندون ده
ترقي خوب بې تعبیره چې یې هیڅ وخت لیدي نه شم

تل آحتیاج یمه پردوته زنده ګې مې دمنت ده
هیڅ مې رفعه مشکل نه شوخپل مشکل حل کوي نه شم

www.samsoor.com

غزل

تا چې په رښتیا د خپل اقرار خبرې هیرې کړې
ما هم ستاد پاره بس دوار خبرې هیرې کړې

شنه بنګړی خورې زلفې چې ښکلو سره نه ښکارې
پیغلو دې چم د تار ستار خبرې هیرې کړې
هسې د پیئ مخو انقلاب ترینه وفا غواړې
دې حالت بدل کی هریو یار خبرې هیرې کړې
جوړې دې حلقې کړې لیونې د خلکو زنو ته
مست منصور په مینه کی د دار خبرې هیرې کړې
وړې چې هره ورځ سر مغربې نه افراطی جانان
ځکه پردې پالو دې ښار خبرې هیرې کړې

شعر می ساقی واخله اندړوال پری ډیر نشه یمه
بیت می ستا حجری نه د خمار خبری هیری کړی

غزل

تورو شپو کې بس دې وه راسره نشته
مسافر یمه هغه راسره نشته

په هجران کې تیرېږي شپې او ورځې
شوګیرې دي د خوب شپه راسره نشته

ځواني تیره مې د شعراو دغزل ده
ځلوریزه او ټپه راسره نشته

چې مین زه اندړوال شوم ستاد حسن
مسافریم ستا شمیره راسره نشته

www.samsoor.com

غزل

چې راته هیڅ نه وهې زنګ نو میسکال مه راکوه
چې پورته کیږي له جیب ترنګ نو میسکال مه راکوه

په ایمیلو نو ګلې زما وستا یارانه نه کیږي
والا له تا یمه په تنګ نو میسکال مه راکوه

ښایسته وجود مې پخواني ګلابه مه لټوه
یمه لوید لي له ګړنګ نو میسکال مه راکوه

ته به په خیال د ښایسته راته وهې زنګونه
زه اندړوال یمه بدرنګ نو میسکال مه راکوه

غزل

چې ښکلي وویـنم نو سترګو کې مې نم غونـدې شـي
ژړا مې جوړه په خـولګۍ وخـت مې د غـم غونـدې شـي

لـه خپلـه دیـده پښـیمانه او بیـزاره شـمه
ژونـد د خوښـۍ مې ټـول جانانـه د مـاتم غونـدې شـي
سـل ځلـي وو ایـم چې نـه ورګـورم نـه ورګـورم
بیـا بې وعـدې شـمه دا خپـل زړه راتـه ګـرم غونـدې شـي
چې د کنډو په سـریې ونـه کـړم دیـدن مـازدیګر
ټول ځـان مې اور وا خلـي او ولـې لکـه شم غونـدې شـي
راتـه پـه تـوره شـپه کې راشـي دوصـال وختونـه
آرمـان د مینې مې پـه سـوی زړه کې کـم غونـدې شـي

دعشـق شاعرشـه اندړوالـه دعشـق شـعرجوړکه
چې هـرغزل دې مینانو تـه دبـم غونـدې شـي

غزل

چې مې په وينو جامې سرې شوې نورمې مه يادوه
زما د مرګ چې آوازې شوې نورمې مه يادوه

د چپر کټ سر ته مې مه راځه مغروره آشنا
خبر چې زما له جنازې شوې نورمې مه يادوه
د سپين کفن له پټئ مه ګوره بې روحه تن ته
جوړې مې ځنې ته حلقې شوې نورمې مه يادوه
د ځنکندن وخت کې خورا نغلې زما ديدن ته
اوس خو مې تور لحد کې شپې شوې نورمې مه يادوه
په ژوندانه چې دې ويستلي وم د خپل نظره
په ما چې خاورې را خورې شوې نورمې مه يادوه

زما اندړوال زاړه ياد و نه کړه ملګري د ځان
چې مې د ژوند ډيوه ګئ مړې شوې نورمې مه يادوه

www.samsoor.com

غزل

چې مین شوم زنده ګي را پورې اورشوه
ځواني مرګې ستا یاري را پورې اورشوه

تور وشپو کې ستا په یاد غزلې لیکم
جوړ ملنګ شوم شاعري را پورې اورشوه

زماني رانه خوړلې دزړه وینې
غم خوښي دخپل زړګي را پورې اورشوه

را یادیږي هادلسو پیغلو میره
تري شوم لرې پردیسي را پورې اورشوه

ډوب د سترګو آباسین کې اندړوال شوم
ترینه وځم اوبازي را پورې اور شوه

غزل

ځان ته مې غم په بيه نور واخيسته
آشنا له مينې مې رنګ تور واخيسته

چې آنګولا و چيغې خورې شوې په چم
آرامه کور مې شراو شور واخيسته
زه خو بيزار له جنګه مخکې ومه
د سولې غږ مې نن په پور واخيسته
خو د وطن د غونا خوا لوډيرو
رانه بغلان کلى او کور واخيسته
زه به نو څنګه په سکون و آوسم
آخو ابنايسسته کابل مې آور واخيسته
د ټوپک تورې ها بد مرغې شپيلۍ
رانه سکه تربور او ورور واخيسته

چا کړه بهتره د دنيا زنده ګي
چا اندړواله ژوند د ګور واخيسته

www.samsoor.com

غزل

حسن خپل دې مبارک خداي پامان زه درنه ځمه
خوشالي دا ستا نصيب شه په آيمان زه درنه ځمه

نورد حسن رمې بيايه دځيګرورشوشوې بندې
ګران آشنا دې مسافرشو خوارچوپان زه درنه ځمه
بند يزپورې په سرود شو وچکالي د ترنم شوه
غر. ساده دې درسره وي يه قربان زه درنه ځمه
يوسفي مينې دې ګلې دوختونو يعقوب ړوند کړم
که له حاله دې خبرشم ترکنعان زه درنه ځمه
ستا دآوښکو سمندرته لاهوشوی يمه ګرانې
ډوبيدوته ورنږدې يم په فغان زه درنه ځمه

کابلي حسن دې ګلې اندړوال ملنګ دوخت کړم
اوس خيرات دمينې راکه تربغلان زه درنه ځمه

غزل

خپل شاعر نظر زما ملګرى دي
هاغه مرور زما ملګرى دي

شونډې چې دې ست د مينې ډک کوي
ستا د خولګئ ورزما ملګرى دي
ناست د چنار سوري ته منګى سره
ښکلى برګو درزما ملګرى دي
وخت د تلو معلوم شو زمانې ته ټول
زيړزيړ ما زديګر زما ملګرى دي
تل دې يادومه غم خندا سره
ګرانى ستا ئيګر زما ملګرى دي

اوس چې (اندړوال) په هره خوا ګرځي
تا کړلو منتر زما ملګرى دي

غزل

دزړه په وران مرچل کې مې دوارسړي کم شوې
دحسن له درشل د انتظار سړي کم شوی

اوس څوک راته دمینې او وفا خبرې نه کړي
ښکاره په دغه خاوره لکه یار سړي کم شوی
غوبونه دي بدرنګه زمانو ترې مزي وړي
ورک شوی ترنم ده سندرمار سړي کم شوی
شهید شهید ملا راته شهیدې کیسې وایي
منصوربې غمه ګرځی وای ددار سړي کم شوی
موافق په دې وینا دهاغوخلکو سره نه یو
چې وایي په بغلان کې اوس دکارسړي کم شوی

وړیامو اندړواله دې خوبان ورته راوړي
په مفته دیدن نه آخلي وای دښارسړي کم شوی

غزل

زه بدرنګه ته ښایسته سره جوړېږو
راشه وکړو فیصله سره جوړېږو

تر رسا ځوانئ دې ځار شمه نیازبینې
ستا پیکي زما شمله سره جوړېږو
ما زدیګر منګي را واخله ځه ګودرته
همدغه کړه وظیفه سره جوړېږو
ځوبه وړاندې یوې ښکلې دنیاګئ ته
شاته پرېږده زمانه سره جوړېږو
لاس د مینې د وفا په قسم راکه
چې ښه وکړو یارانه سره جوړېږو

راشه زړه زما اندړوال په زړګي کېده
نن زما یې میلمنه سره جوړېږو

www.samsoor.com

غزل

ست په مړاوو سترګو کې سحار ما ښام آشنا کوه
یاد مې په یاد لمانځه هر رقیب ته مې ښیرا کوه

دواړه لاسه لپه کړه اسمان خواته یې ونیسه
ما غوندې دوه دریوو مینانو ته دوعا کوه
نن د زړه محراب مې بې ملا او مقتدیانو ده
یاد به تکبیرونه وایې یاره اقتدا کوه
ستا یزیدی مینې زما حسین ارمان وژلې ده
اوس پښیماني کوه په دوه سترګو ژړا کوه
سرنه د څا نه ښکاري یوسف حسن د څا تل کې
زړه وخوري ظالمه پلار یعقوب سره رښتیا کوه
دوه ګزه تسبو باندې فردوس ته رسیدی نه شې
نیت ابراهیمي که په هرځای درب رضا کوه

توري سره وپیه غزل د زنده ګي جوړ که
ژوند ده اندړوال له هرچا سره دا کوه

www.samsoor.com

غزل

ستا سو کلي ته درغلی آشنا مړو
دا ریښتیاده آښاغلی والا مړو

ما پرې چیغه کړه چې وه جانانه پاڅه
په سفرباندې وتلی پخوا مړو

تورې سترګې تورزلفان سپینه یې غاړه
هلته چم کې مې لیدلی زیبا مړو

ما جرګه د مینې وروړه واده جوړ شو
چې جومات کې مې نیولي ملا مړو

نوربه څوکده به بارکړو اندړواله
تاچې کلې کې خوښ کړي بیګامړو

غزل

لکه ټپه چې د زړګي د شراو شوره وځي
داسې مې مینه ستا د مینې له تیزاوره وځي

یو فرښته شي راته جوړ غزل لیمو ته راوړي
د آحساس پیغله مې بیتو پسې سرتوره وځي

د ژوندون پیل او پای راښیي بس یوه شیبه کې
هستي نیستي ناخوالو ټولې مې له پوره وځي

دا راته پاتې یو متل ده له پخوا زمانې
چې پردي مړي به په چیغو زمونږ له ګوره وځي

نوي قانون نوې ډالئ راته همدا راکړې
چې پګړئ سپینه مې د قام له تورو توره وځي

www.samsoor.com

غزل

نن په پښتو ژبه بندیز په هر دفتر پورې ده
بس په ویلو آوریدلو یې قید د سر پورې ده

لا مونږ ویده یو د هویت نه مو خبر نه استو
داخه بد آورمو په سینه او په ځیګر پورې ده
هره شیبه مو په کورو باندې بمونه آوری
هر یو ساعت مو ډک له شرا و په خطر پورې ده
ترڅو به یو داسې بې وسه او بې کسه ګوره
د لوږې کال په مونږ له ډیرو ختـه نهر پورې ده
د غیرت ننبه دې تر هنده پورې لاس غزوي
د وینو رنګ دې په هر کانی د سنګر پورې ده

بس له رښتیا ولاس په سر شه اندړواله ګوره
له حقیقته اوس په هر ځای شورا و شر پورې ده

www.samsoor.com

غزل

وطن کې خورد غم ټغرده آخترنه شم لمانځي
ژړا فریاد په هریودرده آخترنه شم لمانځي

ته خوخبریې چې پرون موښارکې بم والوته
په کې شهیدمې دزړه سره ده آخترنه شم لمانځي
ډنډغوری دهنه غوری بغلان نه چیغې خیژی
په کوکوویرکرکرچونغرده آخترنه شم لمانځی
له کلي لری په پردي کورګي کې ژوند تیروم
کورمې دجنګ جګړوسنګرده آخترنه شم لمانځي
اخ زه په کومه خوله غړوباسم تبریک ووایم
زماخوټپې دژبې سرده آخترنه شم لمانځي

وینوکي پروت یم اندړوال دغم شعرونه لیکم
شهیدلالي مې دلبرده آخترنه شم لمانځي

غزل

احتیـــــاج دې د دعـــــــایم پـــه والا زما مورجـــانۍ
آســمان تـــه کـــړه لاس پورتـــه د دعا زما مورجـــانۍ

نظرنـــه دې یـــم لـــرې بـــل وطـــن کـــې مســـافریم
ســـــحارهم دریـــادیږم هـــم بیګا زما مورجـــانۍ
ما شـــوم دزمـــانې وم شـــوګیروکې دې ســم لـــوي کـــړم
پـــه ویښـــه دې دخـــوب شـــپې کـــړې صـــبا زما مورجانۍ
ای کـــاش چـــې شـــم وړکـــي راتـــه للو دخـــوب تکرارکـــړې
آرمـــان مـــې همـــــدغه ده پـــه والا زما مورجـــانۍ
شـــيبه چـــې دې ونـــه وينـــم والا ســـکون مـــې نـــه وي
زړګـــي تـــه مـــې نـــژدې يـــې ترهرچا زمـــا مورجـــانۍ

نصـــــيب دې جنتونـــه دفـــردوس شـــه پـــه عقبـــاکې
دعا داانـــدړوال ده بـــس همـــــدا زما مورجـــانۍ

غزل

اوس چې لا د غرونو څوکې سرې ښکاري
شو ماښام په هر لوري تیارې ښکاري

څنګه به په ورکو لارو دومره اوس
سمې لارې هم راته کږې ښکاري
پاتې له کاروانه د زلمیو یم
بس لکه قاتل جامې مې سرې ښکاري
ژوند شو نور را بار خپلو اوږو باندې
ماته د قیامت د اعلامې ښکاري
تیر یو انقلاب د څو وختونو ده
روانې د هر کور جنازې ښکاري

درز د راکټو ده اندړوال نور
څه نشته په هر لوري جګړې ښکاري

www.samsoor.com

غزل

اوس مونږ له یو بله جدا نه استو
اوس مونږ د خلکو د خندا نه استو

د سولې کر مو هره خوا کړې ده
د جنګ دلاسه په ژړا نه استو
د ټوپک تورې ها بد مرغې خولې ته
دوه سترکو باندې په لیدا نه استو
هیلې او مینې مو اوس خپلې ښکارې
د تور تمو شپو ته صبانه استو
بس مینان استو د سولې د غږ
مین په جنګ باندې والا نه استو

وایی دې هر څه اندړواله پردی
له ټولو ښه پاتې له چانه استو

www.samsoor.com

غزل

لــه جنګــه ســتړی یــو پــردي مــوغورزوي جنګــوکې
خـداي دې تباکـړی چـې څـوک مونږتبـاکوی جنګـوکې

نړیـــوال څـــو رقمـــه ګټـــې لټـــوي پـــه دې کـــې
یـــوه وســـله پلـــوري بـــل ماوتـــا وژنـــي جنګـــوکې
ویـده ولـس یـو پـه دې نـه یـو خبـر څـه کیسـه ده
ګاونـــډی زمـــونږه دا وطـــن خرابـــوي جنګـــوکې
اوف مغربیـــو دلتـــه لوبـــه د شـــطرنج پیـــل کـــړې
ماوتـــاغوږ ګټـــو او ســـرمو پکـــې ځـــي جنګـــوکې
یـــویې دیـــوې ډلـــې اتـــل بـــل یـــې دبلـــې کـــړلو
بـس پـه همـدې چـل موسـرونه ښـکارکوی جنګـوکې

ازمایښـــت ځـای شـوه اندړوالـه دغـه ښـکلې خـاوره
هرپردیپـال نـوې وسـله امتحـانوي جنګـو کـې

غزل

دځـان پـه پېژنـدلو کـې پـه ځـان کـې شـو سـپين رېـري
ددې وطــن پــه درد او پــه درمــان کــې شوســپن رېــرى

پــه تمــه د ســوچه ســپيڅلي ســولې مووخــت تيرکــه
هغــه هــم ملــک تــه رانغــله ارمــان کــې شوســپين رېــري
تــازه مــړ کــړم پــه نــورو اوماتــه مــړ کــړې پــه نــورو
دداســې قصــابيو پــه ميــدان کــې شــو ســپين رېــري
دکــارزلمي موخــه مــړه څــه مــزدور شــول دپرديــو
دسرســړي مويوشــميرپه زنــدان کــې شوســپين رېــري
دتيرلــوی انقــلاب دجهــادو ثمــره داشــوه
چــې وکــړې ګټــې نوروپــه تــاوان کــې شوســپين رېــري

خــوړه خــبره دلتــه اندړوالــه شــوله زهــر
مــزه يــې ګــوري نــه پــه ايــن ان کــې شوســپين رېــري

غزل

کـــوو بـــه لا تـــر څـــو د چـــا لپـــاره زنـــدګي
بـــې مینـــې بـــې مـــزې شـــوله بـــې یـــاره زنـــدګي

پـــه وربي نـــس بیګـــا یتیم ماشـــوم دا ویـــل مورتـــه
ترکلـــه بـــه وي زمـــونږه دابـــې پـــلاره زنـــدګي
مـــزه دکلـــو وړانـــدې اوس لـــه کلوورکـــه شـــوې
کـــوي ټـــولې پیغلـــوټې بـــې چینـــاره زنـــدګي
د ســـیمې پـــه ملاموښـــکارې څـــه ټکـــه پریـــوتې
چـــې مســـت منصـــورکوی نـــن پـــه کـــراره زنـــدګي
راځـــې چـــې یوســـوچه جهادلـــه خپـــل نفـــس ســـره وکـــړو
کووبـــه تـــل مـــدام پـــه همـــدې لاره زنـــدګي

چـــې راولـــي دې ملـــک تـــه کـــوم یـــوکس دایمـــي ســـوله
قربـــان زمـــا انـــدړوال شـــه تـــرې زر واره زنـــدګي

غزل

سترګک مه کوه له دره ځم په لاره ځواني مرګې
کړم توبه دیاراني یم توبه ګاره ځواني مرګې

پخواني ځواني شوه تیره چې سم دم لکه نښتروم
اوس بې واکه او بې زړه یم بې آختیاره ځواني مرګې

سم قدم راسره مه ږده اوس د مینې شاعرنه یم
هرغزل مې بې سیلابه و بې قطاره ځواني مرګې

آخرکوم لوري ته لاړ شم سمه لار ده رانه ورکه
رسیدی منزل ته نه شم ستا د پاره ځواني مرګې

لاس د مینې مې درکړی په همدې وعده مې پایم
اندړوال ځمه په عشق کې تردا ره ځواني مرګې

www.samsoor.com

غزل

څوک به خبرشي عاشقي جانانه څنګه کيږي
زماو دا ستا پته خپلوي جانانه څنګه کيږي

بيګامې واوريدې د څونهرو چيغې په غوږ
دې غريب چم کې نوخاني جانانه څنګه کيږي
چيرته چې خوروي د نفاق اوورور وژنو تغر
هلته نو ژوند د سم سړي جانانه څنګه کيږي
کلي کې تنبتي له قلم او کتابچې څخه ډير
وايه ناپوهو کې پوهي جانانه څنګه کيږي
زه خو به جوړ کړمه د کور ديوال له خامو لوټو
خو د پرديو توغندي جانانه څنګه کيږي

بسارد دارو ده اندړواله ورنه لرې تنبته
حريف فکرونه منصوري جانانه څنګه کيږي

www.samsoor.com

غزل

له سپیره وره چې راکتل کوې نو مړبه مې کړې
د ناز آدا ډک چې خندل کوې نو مړبه مې کړې

د ن وعده په نن صباصبا په بله ورځ کړې
ته په وعدو کې ځنډول کوې نو مړبه مې کړې
د ښایست برج مې ستا یوه آفسوس که لوټه لوټه
په توغندي د زړه وشتل کوې نو مړبه مې کړې
د خداي لپاره افراطي لالیه مه راګوره
په تش کتواورلګول کوې نو مړبه مې کړې
ګلابي رنګ مې زړغونو سترګو ښکاره پخوا
اوښکې په سپین مخ ورول کوې نو مړبه مې کړې

د ژوند یادودې اندړوال کړم لیوني دوختو
ځې یارانه اوس ته دبل کوې نو مړبه مې کړې

غزل

څه بد رنګ بد رنګ غږونه دي ترې ځمه
په دې ښارکې نفرتونه دي ترې ځمه

څرک د سولې پکې هيڅ نه مالومېږي
بس په هر کاله جنګونه دي ترې ځمه
ډيرفکرونه مولايي او منصوري دي
زوړند مينې ته دارونه دي ترې ځمه
غږدمينې له چا نه آوريدل کيږي
خواره هرخوا هيبتونه دي ترې ځمه
تنهايي دا چم آخيستي اجاره ده
ټول د هجر ماښامونه دي ترې ځمه
اوف ويرونه حاکميت کړي په خوښيو
دلته بې حده غمونه دي ترې ځمه

عجيبه دي اندړواله دلته خلک
څه بل ډول يې فکرونه دي ترې ځمه

www.samsoor.com

غزل

هر څه په ځیر بیانوي شاعر
ځمکه آسمان سره ګنډي شاعر

د کږلیچو شړۍ د درد غېږه کې
په تار د خیال درته اوبدي شاعر

چې ترجمان شي د حالاتو پاتې
غږ د زړګي اوچتوي شاعر

کږې وږې بې د سیلابه کرښې
چوکاټ د شعر ته راولي شاعر

ژوندي دې وي اې اندړواله درته
چې تا شاعر حسابوي شاعر

غزل

نــه ســپینه اونــه تــوره غــنم رنګــه ده جلــۍ
د اســتا یارۍ تــه جــوړه ســتا په رنګــه ده جلــۍ

زړګــي کــه ترینــه ورک شــو تنګوه یــې هســې مــه
د مکــر اوبانونــه ده لــګ ګرنګــه ده جلــۍ
د چادنګــه ځــواني رانــړوي پــه اســویلیو
لاس پورتــه پــه ښــیر اهمدابد رنګه ده جلــۍ
خیــرات د حســن ورکــه ستادرشــل تــه ده درغلــې
کچکــول یــې دي پــه ولــي کــې ملنګــه ده جلــۍ
اخ بیــایې پورتــه کــړي ده بیــرق د زلمکیــو
راوتــې جــان قربــان ســره د جنګــه ده جلــۍ

وهــې ورتــه زنګونــه پــه مبایــل اندړوالــه
داهســې توبــه ګــاره ســتا ترزنګه ده جلــۍ

غزل

دوخت هر انقلاب کې زلمکي زمونږه کلک دي
ټټروهي هرچا سره لالي زمونږه کلک دي

ټکردتورې وسرکې مونږبریاده خپله کړې
تندي وهو تندو سره تندي زمونږه کلک دي

چنګال کې ټولو دپردیپالونه سرونه
جګړې دعقیده کې ډیرزړګي زمونږه کلک دي

ګوندو باندې دي تلي په پښو چې وراغلي
جهادکې کلي واړه پلرني زمونږه کلک دي

پرون پیغلوناري کړې چې مونږ ځودجنګ ډګرته
دغرب دام شانزده نه شنه بنګړي زمونږه کلک دي

www.samsoor.com

غزل

سري دلته زښته زيات دي
د کار خلک پکې قات دي

هرسه زغمي بې پوښتنې
دا پيدا داسې دذات دي

خوله کې يې نوروهي لاسونه
ښکاري ټول غاښونه يې مات دي

خپه خپل بل ته خوشال وي
پردي زهر ورته شات دي

لنډدې بيت که اندرواله
د شعر کم دي خيالات دي

www.samsoor.com

غزل

ژوند یو ځلي بیا را سره شپه وکړه
هاغې لیونۍ چې اشاره وکړه

ماورته ټول راز د اوسیدو وویل
دې نادانې ټول چم ته کیسه وکړه
ښايي چې بیا حال چاته ونه وايي
دا یې را سره کلکه وعده وکړه
ډېره یې پخه کړه پرې د عشق ډوډۍ
زما زړګي تنور غوندې لمبه وکړه
هسې په وړه خبر خپه شوله
ویل یې ځه بل چیرته یارانه وکړه

نن پسې ویرجن اندړوال چم کې شه
تا نه خپلې مینې مخه ښه وکړه

غزل

چې ستا په مینه کې لالي شي سړی
څنګه به بیا له تا پردی شي سړی

هغه به څه د آرمان چیغې کوي
چې خپله زړونو کې زړګي شي سړی

هره شیبه ورته هجران ښکاریګي
کله چې یار څنې پردی شي سړی

په سرولاس ونو به شرنګاري کوي
چې د لیلا دلاس بنګړی شی سړی

وبه یې نه ګورې په لوی بغلان کې
چې اندړوال غوندې زلمي شی سړی

غزل

څوک چې په مینه کې ناکام شي هغه ماغوندې شي
ژوند یې لمبه لمبه تمام شي هغه ماغوندې شي

چې په یو چا باندې مین شي په مینه کوڅه
د ټولو خلکو ورته پام شي هغه ما غوندې شي
کولال د حسن یې پخوالي ته حیران پاتې ش
چې د لیلا په ختمه خام شي هغه ما غوندې شي
دوخت هډوکوته یې طبیب د ژوند هک پک پاتې سي
چې راخطا د عشق له بام شي هغه ما غوندې شي
په رڼه ورځ به ګوري ټول د نیمې شپې خوبونه
هجري سحرورته ماښام شي هغه ماغوندې شي

ټول ثوابونه اندړواله په دعاوو واخلي
چې د ښایسته و څوک امام شي هغه ماغوندې شي

www.samsoor.com

غزل

د مينې په آسمان چې ستوري وشپې خبرې وکړي
خندا شي خوشالي شي آينې خبرې وکړي

سړی چې له سړونه سړيپالې خيرې واخلي
سړي له غمه مړه شي څو سړې خبرې وکړي
يوسف د هيلو ورک د کنعانونو تناره کې
يعقوب په سوو سترګو کې لمبې خبرې وکړي
له لپونه چې مست مست غزلونه کډې بارکړي
مجبور ګونګ غزلونه شي تپې خبرې وکړي
د مينې مينتوب او شاعري په اورچې وسوي
سړی تجربه کاره شي پخې خبرې وکړي

دوخت د هجرانو به اندړواله لرې ستون شي
ليلا چې خپل مجنون ته په کوڅې خبرې وکړي

غزل

لکه څو هیلې چې د چا د ننه زړه کې سوځي
داسې مې اوښکې د وجود په ګریوانه کې سوځي

دښایست برج نه دي شغلې دښکلاګانو وځي
په تا بایللي زړونه خلک ستا په وره کې سوځي
د مخ لمبو ته پوکی مه ورکوه خوږه یاره
زما ځیګر دې د هجران په تناره کې سوځي
ګوره را پریوځه اسمانه د ازاره ډک سوې
مینې مینې دې د اوښکو په کاله کې سوځي
زه که رب ستا کرم ته زما شوې وه په ما مینې
په هغه ورځ به مو ډیر خلک په واده کې سوځي

د شعر ګرمې دې اندړواله له مودو پیل سوې
خود به نواوس پکې څو انجونې لمرخاته کې سوځي

www.samsoor.com

غزل

لړپه ما پام کوه زه هرچاته ښاغلی یمه
سترګې راواړه په غم دې اړولی یمه

د هجر ښار دې دوختو په سکرو وداغلم
یاره ظالمه داخه اورته دې نیولی یمه
دځان قاتل رانه دخپل وجود رګوکې ورک ده
افغانستان شومه هرچا تروس رټلی یمه
د سترګو دید ته دنړۍ ځکه فن کار ښکارمه
ټکرد تورو سرکې ټولو پیژندلی یمه
اخ راته ووایه چې څنګه زندګي وکړمه
اوف د پخوانه مې زه خپل لالاوژلی یمه

نورد چا زړه کې اندړوال لاري نه ښارمه
پرون له بامه د ښایست چا غورزولی یمه

www.samsoor.com

غزل

نوی د ځوانۍ په شراو شور ده درپکار به شي
بې ګنا يې مه وژنه ستا ورور ده درپکار به شي

بم د پردي مه راوړه دا چم وربانـدې مه نړو
جوړ پکې زما د خټو کور ده درپکار به شي

يو وخت به دژوند د سړو مات هر بغاوت پرې کړې
مه پوه کوه زما لاسو کې اور ده درپکار به شي

ټول پښتون تاجک ايماق کجر سره يو موټی کړه
هر يو دې د خپلو لاسو زور ده درپکار به شي

دوه ورځې دنيا ده اندړواله نيک عمل کوه
ځې هغې دنيا ته ځای دې ګور ده درپکار به شي

www.samsoor.com

غزل

وخته هر یو شور ته دې سکون شومه
ستړی او ستومانه په ژوندون شومه

ته هم کور کمن غوندې رب ژیړ کړلې
زه هم په ملا کوږ لکه سین نون شومه

باز دغره یاغي ومه خپلواک ژوند کې
تا باندې مین شومه مجنون شومه

زغرده دې د حسن وعده ګکې کړه
پوخ زه په لفظونو درته یون شومه

ستړو قافلو مې هیلې لوټې کړې
پاتې بې له هیلو تش تړون شومه

www.samsoor.com

لاړ به شي ډير خلک اوس په پل زما
سم دم دې سړيو ته قانون شومه

خلاص به يې ګناه نه په توبو نه شي
غير کې دې د کوم خوارکي خون شومه

پيايم اندړوال دې د ښايسته رمې
پلار سره دې ستا په ديدن شپون شومه

غزل

دمـــخ پـــه غـــره کـــې مـــې وهلـــې دي خيمـــې دمينـــې
د زړه پـــــه دښـــــتنه کـــې دې پيا يمــــه رمـــې دمينـــې

ســـتړو کوچيـــانو پکـــې نـــوي کـــورکي جـــوړ کـــړي
جانانـــه راشـــه ســـره وکـــړو پکـــې شـــپې د مينـــې
نيـــغ بـــه دروګـــوري لمبـــه وجود بـــه خپـــل ووينـــې
واخلـــه لاســـونوته رڼـــې رڼـــې آينـــې د مينـــې
پـــه لاره درومـــم يـــاغي کلـــي کـــې پښـــو تـــه ګـــورم
شـــيندلې دلتـــه ځـــو مينـــو دي کـــوکې د مينـــې
د وجـــود مـــلا مـــې د وختـــو ډيـــرو غمـــو کـــړه ماتـــه
پـــه دې ســـپيرې اوږې مـــې وړي جنـــازې دمينـــې

نـــوی پيغلـــوتې پـــه بلـــی کـــړي ديـــاری غوښـــتنه
مـــا انـــدړوال پخـــوا ويســـتلې دي تـــوبې دمينـــې

www.samsoor.com

غزل

لکه اوښکه دې د سترګو له آسمانه
رالویدلي یم دروا مې خله جانانه

د تېر دښتې دې وچې بې لمه نمه
نه لمدېږي بې د سترګو د بارانه
دیقین لاروي ډېرپکې تیرېږي
دغه لار په چاودانه په چا ورانه
دوجود په دایره کې دې بندي یم
ترینه وځمه ونه وایې ناځوانه
دماښام په تار دې وتړم تورتم ته
دوختو په شوم ځم تر زندانه

عجیبه دي د دې ښار میني بې مینې
سړي وژني په کتو کې زیات اسانه

www.samsoor.com